

mang av motsvarande slag i mellersta Sverige. Sydkrafts högspänningstaxor tillämpas även av andra enskilda kraftproducenter i södra Sverige.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam undersökning beträffande i södra Sverige tillämpade högspänningstaxor för leverans av elkraft till industrier och distributionsföreningar m. fl., varvid skälen för bibehållande av den nu förefintliga skillnaden mellan vattenfallsstyrelsens högspänningstaxor för mellersta Sverige och motsvarande taxor i södra Sverige bör ägnas särskild uppmärksamhet.

Stockholm den 15 januari 1963

Rune Gustavsson

i Alvesta

John Eriksson

i Bäckmora

Gustaf Svensson

i Vä

Einar Larsson

i Borrby

Harald J. Skoglösa

Nr 7

Av herr **Spångberg m. fl.**, om ersättning till förre byråsekreteraren *E. N. Lagerlöf* för uteblivna löne- och pensionsförmåner, m. m.

I kommerskollegium blev *E. N. Lagerlöf* ordinarie byråsekreterare fr. o. m. den 1 februari 1949. Efter förhandlingar mellan 1949 års tjänsteförteckningskommitté och Tjänstemännens centralorganisation (TCO) träffades år 1952 överenskommelse om att tjänsten som ordinarie byråsekreterare å kommerskollegii fartygsregister, vilken innehades av Lagerlöf, skulle höjas från dåvarande Ca 25 till Ca 27. Överenskommelsen fastställdes av 1952 års riksdag. I propositionen — nr 241 höstriksdagen 1952 — hade tjänsten icke angivits tillräckligt klart, och Lagerlöf blev förbigången. Därigenom gick han miste om den förbättring i löne- och pensionsavseende, som överenskommelsen rätteligen inneburit. De besvär som Lagerlöf anfört i ärendet har lämnats utan bifall. Lagerlöf är numera pensionerad sedan den 1 juli 1960.

På begäran har Statstjänstemannaförbundet anfört följande.

»Efter förhandlingar mellan 1949 års tjänsteförteckningskommitté å ena

sidan samt Tjänstemännens Centralorganisation (TCO) å andra sidan träffades år 1952 överenskommelse om att tjänsten såsom ordinarie byråsekreterare å kommerskollegii sjöfartsbyrås fartygsregister, vilken innehades av Lagerlöf, skulle höjas från Ca 25 till förste byråsekreterare i Ca 27. Samtidigt höjdes två andra ordinarie tjänster såsom byråsekreterare å sjöfartsbyrån till Ca 27. Ifrågavarande överenskommelser fastställdes genom beslut vid 1952 års höstriksdag.

I den proposition som förelades riksdagen hade de tre å sjöfartsbyrån uppflyttade tjänsterna icke uttryckligen specificerats. Denna omständighet har givit kommerskollegium anledning att placera ifrågavarande tjänster efter eget gottfinnande. Lagerlöf var vid denna tidpunkt ansluten till TCO. Eftersom Statstjänstemannaförbundet anser det uteslutet, att Kungl. Maj:t genom utelämnande av specifikationen avsett att fråntråda sin överenskommelse med TCO, måste kommerskollegii förfarande vid tillsättningen hava varit felaktigt.

Då arbetsuppgifterna å ifrågavarande ordinarie tjänst icke ändrats genom uppflyttningen, måste det anses rättvist, att Lagerlöf, som intill sin pension fullgjorde dessa arbetsuppgifter, retroaktivt kommer i åtnjutande av de förmåner, vartill tjänstens uppflyttning i lönegrad berättigar honom.»

Det är tydligt att Lagerlöf vederfarits en orättvisa, som det bör vara angeläget för riksdagen att undanröja genom beslut om ekonomisk gottgörelse, som svarar mot uteblivna löne- och pensionsförmåner.

Under åberopande av vad här ovan anförts hemställas,

att f. d. byråsekreteraren E. N. Lagerlöf skall med retroaktiv verkan insättas i de förmåner som skulle tillkomma honom enligt den år 1952 träffade överenskommelsen mellan statens tjänsteförteckningskommitté och TCO, och att ekonomisk ersättning motsvarande uteblivna löne- och pensionsförmåner under denna tid utbetalas till honom, samt att han erhåller den högre pensionsförmån, som skulle ha utgått enligt här åberopade överenskommelse.

Stockholm den 15 januari 1963

Aug. Spångberg

Olof Hammar

Bengt Börjesson

Jean Braconier

i Falköping